

643.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 27 października 1933 r.

o kosztach nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Zakłady ubezpieczeń, nad którymi nadzór sprawuje Minister Skarbu, są obowiązane uiszczać opłatę na pokrycie wydatków, związanych z wykonywaniem tego nadzoru.

(2) Wysokość opłaty w granicach do 3°/_{oo} (pro mille) sumy składek brutto, sposób jej obliczania, tryb i termin uiszczania oraz tryb i termin dokonywania wpłat zaliczkowych ustala Minister Skarbu.

Art. 2. Opłata oraz wpłata zaliczkowa, nieuiszczona w terminie, ulega przymusowemu ściągnięciu w trybie ustanowionym dla podatków i opłat państwowych.

Art. 3. (1) Preliminarz wydatków, związanych z wykonywaniem nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, w ramach opłat za nadzór (art. 1), ustala co-roczenie Minister Skarbu po wysłuchaniu opinii Państwowej Rady Ubezpieczeniowej.

(2) Preliminarz ten (ust. 1) stanowi załącznik do każdorocznego projektu preliminarza budżetowego Ministerstwa Skarbu.

(3) Minister Skarbu jest uprawniony zwiększać wydatki przewidziane w preliminarzu wydatków (ust. 1) jak również ustalać nowe wydatki, w preliminarzu tym nieprzewidziane, o ile zmiany te nie spowodują przekroczenia granic oznaczonych w art. 1 ust. 2.

(4) Sprawozdanie rachunkowe z wydatków, związanych z wykonywaniem nadzoru za każdy okres budżetowy, winno być dołączane do zamknięcia rachunków państwowych.

Art. 4. Przepisy, dotyczące rachunkowości wydatków związanych z wykonywaniem nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 5. Niezależnie od opłaty oznaczonej w art. 1 poszczególne zakłady ubezpieczeń obowiązane są pokrywać wynagrodzenie specjalnego komisarza, ustalane przez władzę nadzorczą nad zakładami ubezpieczeń, jeżeli władza nadzorcza wyznaczy do danego zakładu takiego komisarza.

Art. 6. Stopę opłaty za nadzór za okres budżetowy 1933/34 ustali Minister Skarbu w trybie i na zasadach, podanych w art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64).

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem 1 kwietnia 1934 r. traci moc obowiązującą art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

644.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 27 października 1933 r.

**o sposobie uregulowania zaległych kosztów leczenia
ubogich chorych i kosztów opieki społecznej.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Umarza się sumy należne państwowym zakładom leczniczym od związków samorządowych oraz od związków wspierania ubogich z tytułu kosztów leczenia ubogich chorych, powstałe przed dniem 1 kwietnia 1932 r.

Art. 2. Umarza się sumy należne od związków samorządowych oraz od związków wspierania ubogich względem nieobjętych art. 1 publicznych zakładów leczniczych z tytułu kosztów leczenia ubogich chorych, jak również sumy należne od związków samorządowych i od związków wspierania ubogich względem publicznych zakładów opieki społecznej z tytułu zakładowej lub pozakładowej opieki społecznej, o ile należności te powstały przed dniem 1 kwietnia 1931 r.

Art. 3. Upoważnia się władze nadzorcze nad związkami samorządowymi i nad związkami wspierania ubogich do odraczania spłaty, rozkładania na raty i ustalania terminów spłaty przez poszczególne związki samorządowe oraz związki wspierania ubogich ich należności, istniejących w dniu wejścia w życie

rozporządzenia niniejszego, a nieobjętych art. 1 i 2, względem wszelkich publicznych zakładów i instytucyj z tytułu kosztów leczenia ubogich chorych i kosztów opieki społecznej.

W przypadkach ciężkiej sytuacji finansowej związków samorządowych lub też związków wspierania ubogich i niemożności uiszczenia należności, określonych w ustępie poprzednim, mogą władze nadzorcze należności te umarzać, najwyżej jednak w granicach do 75% ich wysokości, przyczem umorzeniu w takich przypadkach podlegać będą przedewszystkiem należności, sporne co do ich zasadności lub wysokości.

Odraczania terminu płatności powyższych należności, rozkładania ich na raty lub też umarzania, dokonywać będą władze nadzorcze na skutek podań poszczególnych związków samorządowych albo związków wspierania ubogich i po wysłuchaniu interesowanych zakładów i instytucyj.

Postanowienia artykułu niniejszego co do umarzania należności nie będą stosowane do zakładów leczniczych, będących własnością państwowych szkół akademickich i prowadzonych przez te szkoły.

Art. 4. W razie umorzenia na podstawie rozporządzenia niniejszego sum, należnych od związków samorządowych klinikom uniwersyteckim, ulegają równocześnie umorzeniu — do wysokości tychże sum — sumy, należne od klinik odnośnym związkom samorządowym.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej oraz z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

645.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o kwalifikacjach zawodowych wychowawczyń przedszkoli.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Kwalifikacje zawodowe do prowadzenia zajęć wychowawczych w przedszkolach posiada osoba, która uzyskała dyplom na wychowawczynię przedszkoli przez ukończenie państwowego lub prywatnego z prawami szkół państwowych: seminarjum lub liceum dla wychowawczyń przedszkoli.

Art. 2. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać inne studia za równoznaczne z wymienionymi w art. 1 i przyznać kwalifikacje zawodowe do prowadzenia zajęć wychowawczych w przedszkolach, przyczem zależnie od jakości odbytych studiów może uzależnić przyznanie kwalifikacji od złożenia określonego przez siebie egzaminu.

Art. 3. Osoby, posiadające w myśl obowiązujących przepisów kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, mogą je rozszerzyć na prowadzenie zajęć wychowawczych w przedszkolach przez zdanie egzaminu uzupełniającego na podstawie przepisów, wydanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 4. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za posiadające kwalifikacje zawodowe do prowadzenia zajęć w przedszkolach osoby nie posiadające w myśl rozporządzenia niniejszego kwalifikacji zawodowych, o ile przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego ukończyły 30 rok życia i odbyły co najmniej trzyletnią praktykę w przedszkolach, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wybitną.

Art. 5. Osoby czynne w przedszkolach przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, nie posiadające kwalifikacji, mogą do końca 1936 r. uzyskać je przez zdanie egzaminu, określonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile wykażą się co najmniej dwuletnią odbytą przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego praktyką w przedszkolu, uznaną za zadawalającą przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub przez oznaczoną przez niego władzę szkolną. Po tym terminie, osoby te, w razie nieuzyskania kwalifikacji, nie mogą być nadal zatrudnione w charakterze wychowawczyń przedszkoli.

Art. 6. Świadczenia ukończenia państwowego lub prywatnego z prawami szkół państwowych semi-